

Per Kaalund (S):

Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget.

Der er her tale om at lave en såkaldt parallel-aftale, som vi er nødt til at indgå på baggrund af vores retlige forbehold i EU-samarbejdet. Det er jo en kendsgerning, at den frie bevægelighed af både personer og kapital, penge osv. over grænserne i et i øvrigt grænseløst EU giver anledning til flere sager af forskellig art, og derfor er det vigtigt, at der er aftaler landene imellem, som dels respekterer de retsafgørelser, der træffes i andre lande, dels gør, at man er i stand til at fuldbyrde de domme, der bliver afsagt. Samtidig skal der selvfølgelig ske en afklaring af, hvor retterne sidder ved værning. Vi kan støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Da Dansk Folkepartis EU-ordfører, hr. Morten Messerschmidt, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Voksene kræfter i EU-samarbejdet nægter at indse, at europæerne ikke ønsker et centralt styret Europa, hvor nationalstaterne er lydige vassaller med overregering i Bruxelles. Det var det, vi så, da franskmændene og hollænderne modigt sagde nej til EU's forfatning i fjor, og det er, hvad vi ser i talrige meningsundersøgelser.

Europæerne vil ikke have et ideologisk projekt, men et praktisk samarbejde, som kan løse praktiske problemer.

Når det kommer til handel, miljø, forbrugersikkerhed, terrorbekæmpelse og lignende fornuftige tiltag, er Dansk Folkeparti da også fuldt med. Vi kan se ideen i et EU, der laver minimumsstandarder, og her arbejder vi aktivt og konstruktivt med. Det handler altså ikke om, hvorvidt vi skal have et europæisk samarbejde, men om, hvordan vi skal have et EU-samarbejde.

Kl. 14.40

Vi står her i dag med to lovforslag, som jo grundlæggende lader til at falde ind under denne beskrivelse. Der er tale om forslag, som skal gøre samarbejdet, det vil sige i det her tilfælde samhandelen, lettere i Europa – eller er der? Det, der reelt er tale om, er, at to af de ældste europæiske traktater, EF-domskonventionen, det vil sige det lovforslag, vi har at gøre med nu, og så

Haagerforordningskonventionen, det næste punkt på dagsordenen, skal opsiges og ændres fra at være mellemfolkelige konventioner til at være overstatslige forordninger; forordninger, hvor der ikke fortolkes ud fra de folkeretlige principper, ligesom vi kender det fra konventionerne; forordninger, som ikke har den smidighed og fleksibilitet indbygget, at de skal indarbejdes i medlemslandenes love, men derimod har direkte virkning.

I Dansk Folkeparti er vi arge modstandere af EU's overnationale model. Vi er modstandere af, at der tages indflydelse fra den danske Højesteret, som overføres til EF-Domstolen. Vi er modstandere af, at EU's forrang skal manifesteres på flere og flere områder, og vi er modstandere af, at de traktater, konventioner, love og regler, som hidtil har levet og virket på mellemstatsligt niveau, skal omskrives til overnationale forordninger. Derfor er vi også imod disse to lovforslag.

Dansk Folkeparti er en varm tilhænger af EF-domskonventionen. Den har gjort mange ting lettere for både borgere og erhvervsliv siden 1968, hvor den blev vedtaget, og med sin udvidelse til Luganokonventionen, som dækker EFTA-landene, forekom det mig, at regelsættet sådan set inden for lovvalgsområdet var fuldt udviklet til gavn og glæde for alle.

Men den nye forordning har da heller ikke til hensigt at ændre den materielle retstilstand. Det eneste formål er at gøre EU-retten overnational. Det fremgår nemlig tydeligt af lovforslaget, at uoverensstemmelser mellem EF-domskonventionen og denne nye Bruxelles-I-forordning er så små og bagatelagtige, at de sagtens kunne have været tilføjet den oprindelige konvention, hvis parterne havde sat sig om bordet og ønsket en opdateret version.

Dansk Folkeparti ville have været meget varme tilhængere af at opdatere EF-domskonventionen fra 1968. Vi er varme tilhængere af at skabe gode minimumsregler og grundbetingelser for erhvervslivet, for miljøet, for borgerne, for forbrugerskyttelse og for meget mere, men vi er ikke med, når EU vil lovgive for lovgivningens egen skyld. Vi vil ikke acceptere at føre mellemstatslige regler ind i det overnationale katalog, blot fordi det ligger i EU's tidsånd at gøre sådan.

Vi vil, at de nationale medlemslande af EU skal respekteres for deres særheder og individuelle karakter. Det bliver de ikke, når EU totalt harmoniserer. Derfor siger vi nej til L 46.